

Hanne Severinsen (V):

Da Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, ikke er i stand til at være til stede i dag på grund af et møde, skal jeg kort på hendes vegne sige, at vi jo selvfølgelig også i Venstre prioriterer beskyttelsen af miljøet højt i EU.

Når det gælder spørgsmålet om vand, mener vi, at man ikke skal løse dette problem ved at begynde at lave om på Traktaten. I virkeligheden skal man måske snarere fortolke Traktaten, for der står jo sådan set, at der er tale om en flertalsafgørelse bortset fra f.eks. forvaltning af vådområder. Det vil sige, at man godt kunne skelne mellem på den ene side vand som en vare, der skal over grænserne, og på den anden side vand som grundvand, der jo er i vores eget nærmiljø.

Men det er klart, at først og fremmest er den grænseoverskridende forurening det store problem, og derfor er det vigtigt, at vi kan sikre os, at der bliver et højt beskyttelsesniveau på vandområdet i hele EU.

Når det gælder affald, kunne man også med fordel sige, at der er forskel på det, der rent faktisk kan genbruges og være en vare, og det, som så gælder vores kommunale affaldsplaner.

Så det er ikke så meget et spørgsmål om, at vi skal have nogle nye traktatændringer. Det er spørgsmålet om, at vi skal forhandle dér, hvor forhandlingerne foregår, og arbejde for, at vi først og fremmest får nogle fælles regler, der er stærke, og at vi så på de områder, der er rent danske, kan få vores egne ordninger.

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti er også af den opfattelse, at det diskutere denne sag i Folketinget i dag ikke er den bedste måde at forsøge at løse problemerne på.

Vi mener først og fremmest, at det er på Ministerrådsplan, miljøministrene må forsøge at nå til enighed på de her to områder, og det må derfor være i Folketingets Europaudvalg, vi drøfter substansen i disse to forslag.

Jeg vil også godt indlede med at sige, at jeg synes, det er meget beklageligt, at et parti som Enhedslisten ikke kan se, at regeringskonferencen har et meget, meget væsentligt formål, som vi hele tiden skal holde os for øje, og det er jo naturligvis at gøre udvidelsen af Den Europæiske Union til en realitet. Det betyder altså også, at man må prioritere, hvad det er for nogle emner, man drøfter på regeringskonferencen, og dér er jeg af den opfattelse, at det vil være tåbe-

ligt at komme med det ene forslag efter det andet, som allerede nu behandles på Ministerrådsmøder, frem for at diskutere, hvordan udvidelsen bliver en realitet. Og bare af den grund bliver vi nødt til at afvise Enhedslistens beslutningsforslag.

Jeg vil så også godt sige til det substantielle, at med hensyn til drikkevandsdirektivet kan jeg godt se, at Enhedslisten delvis har en pointe. For drikkevandsdirektivet har ét meget stort problem, og det er, at da hjemmelen til direktivet er Maastricht-Traktatens art. 130 S, hvor man jo altså vedtager miljøregler med flertalsafgørelser, har man umiddelbart et problem, hvis man sætter art. 130 T, som jo hører sammen med art. 130 S, ud af kraft, og det er lige præcis, hvad der er tilfældet med drikkevandsdirektivet, sådan som det foreligger i dag. Det har jeg tidligere gjort opmærksom på, og jeg ved, at miljøministeren gentagne gange faktisk har sagt til dagspressen, at han mener, der er besluttet at tale om et traktatbrud.

Så på området omkring drikkevandsdirektivet mener jeg heller ikke, at vi kan stille os tilfreds, sådan som det foreligger i dag. Vi må have en tilkendegivelse fra miljøkommissær Ritt Bjerregaard om, at vi naturligvis opretholder højere standarder i Danmark, når man benytter art. 130 S, for det, der ligesom er det principielle i denne sag, er jo, at man faktisk angriber miljøafsnittet i Maastricht-Traktaten ved at fremsætte et direktivforslag, sådan som det foreligger nu. Og jeg kan derfor over for Enhedslisten bekræfte, at Det Konservative Folkeparti fortsat er utilfreds med drikkevandsdirektivet og ikke har tænkt sig at give det en blid behandling, så længe det foreligger i den udgave, vi kender det i dag.

Som tidligere ordførere også har været inde på, er der jo en problemstilling, som hedder miljø kontra det indre marked, og dér er verden altså desværre ikke så firkantet, som Enhedslisten gerne vil have den til at se ud. Man kan ikke bare dele den op og så sige, at det enten er det ene eller det andet. Derfor må øvelsen gå ud på at finde den rigtige balance.

Hvad angår affald, er der jo altså også noget fornuft i at få noget konkurrence ind omkring affaldsbehandlingen. Jeg synes, man ser alt for mange eksempler, hvis man begynder at opretholde monopolsituationer, på, at det faktisk ikke er godt for miljøet. Derfor mener jeg ikke, at man kun kan anlægge den betragtnings, som Enhedslisten gør.